

LOTOS.

(ausserordentl. Beilage zum Septemberhefte).

Synopsis

Palmarum fossilium.

Auctore

Prof. A. Massalongo.

Debitorum sumus investigationibus et elucubrationibus celeberrimorum Sternbergii et A. Brongniartii de iis omnibus, quae certissime cognoscuntur quoad existentiam Palmarum fossilium in geologicis mundi stratificationibus. — Verum quidem ante ipsos clm. F. De Burtin in sua „Oryctographie de Bruxelles“ (1784) primum sermonem habuisse de quibusdam fructibus, qui Cocco adsimulantur, quique reperiuntur in stratis lignitum apud Bruxellas (Wolouve); fatendum quoque est Schlotheim ipsum ante Sternbergium existentiam cognovisse fructuum, iis similium, quos ferunt Palmae Arcineae Martii, qui vere analogi sunt generi *Areca* Linnei, attamen nec Burtinius nec Schlotheimus penitus eorum naturam perspexerunt, nec iis constituerunt locum, quem habuisse aequum erat. — Hinc non fallimur, si Sternbergio et Brongniartio tribuerimus primum illud decus, quod eos probe noverint et ordiuate locaverint.

Ipsismet debemus genera *Flabellaria*, *Zeugophyllites*, *Phoenixites*, *Palmacites*, *Fasciculites*, *Endogenites* etc. quibus deinceps Unger Zenker, Eudlicher alia addiderunt scilicet *Palcospathe*, *Baccites* etc.

Nos ipsi hic primum proponimus novum Palmarum genus, *Castellinia*, ex quibusdam magnis fructibus depromptum, detectis hoc ineunte saeculo in caldari cocenico N. Bubulcae (vulgo Bolca) a clo. Castellinio, quique nunc in Museo Patavino servantur; hi fructus quum nihil commune habeant cum Burtiniis et Pandanocarpis Brong. (*Nipadites* Bowerb.) clare ex meis lucubrationibus demonstrant, jam spectasse ad genus quoddam Palmarum aut Pandanearum extinctum, Coccis Linnei aut *Elephantusiae Wildenovii* (*Phytelephas* R. et P.) proximum, magis tamen illis quam isti, ut ostendam in novo meo opere mox edendo, cui titulus *Monographia Palmarum fossilium cum tab.* —

Nunc ut perficiamus haec brevia historica indicia de Palmis fossilibus hactenus descriptis, addendum, usque adhuc fuisse dumtaxat detectas 56 species quae ad 9 genera pertinent, quibus superaddentes septem illas novas, quas nunc primum describimus (1 Phoenicites, 2 Flabellaria, 4 Castellinia), numerus Palmarum fossilium ad sexaginta tres extollitur, in decem genera distributus, quarum una et quadraginta spectant ad formationes tertiarias, viginti duae ad formationes secundarias.

Si autem in examen redegerimus distributionem geographicam harum plantarum, eam comparantes cum illa, quae actualiter existit in mundo, probe noverimus Americam et Indias Palmis nunc tam divites, nihil fere in antiquis geologicis periodis fuisse, dum Europa, quae in praesentiarum indigenis palmis caret, elapsis saeculis abundavit.

Bohemia in primis ac Tirolus cae regiones sunt, quae palmis fossilibus prae aliis ditantur; huc accedunt Croatia ac Styria, quando Anglia, Gallia, Belgium et gelida Russia nil aliud possident, quam paucas numero species.

Itala tellus antequam nos hisce studiis laborem et operam daremus, unam tantummodo speciem (Fasciculites Sardus Ung.) exhibebat harum admirabilium plantarum, nunc autem se ditatam videt 9 speciebus, ita ut jure (ut mihi videtur) comparari possit cum Bohemia et Tirolis.

Quod si numerum Palmarum fossilium respicere velimus, et earum progredientem evolutionem in diversis geologicis aetatibus, videbimus eas habere paucas species, quae prae se ferant hanc familiam in periodo carbonifera, palmasque flabellifrones priores esse, quae apparent tum in praedicta, cum in subsequentibus aetatibus; dum contra palmae pinnatifrones apparere tantummodo (paucis tamen speciebus) aetate nobis proximiori, scilicet in periodis tertiariis.

Nullam autem invenimus comparationem extraordinariae palmarum copiae, quae nostra tempestate mundum exornant, cum antiquis periodis geologicis, in iis enim si decem solummodo genera, in illa plus quam sexaginta dignoscuntur.—Haec, quae breviter diximus, sufficiant, ut aliquam ideam mente concipiamus de geographica distributione palmarum, tam in actuali, quam in veteri mundo, deque earum progressiva evolutione, quae nostra aetate ad maximum culmen pervenit. — Ex descriptione et enumeratione omnium fossilium palmarum, quam nunc oculis objiciemus, clarius patebit, quod supra disputavimus.

Datum Veronae Kalendis Augusti

A. 1852.

Ordo Palmae

I. Flabellaria Sternb.

Frondes petiolatae, flabellifidae, lobis linearibus basi plicatis.

Sternb. Vers. I. 2. pag. 27 — Brong. Prodr. pag. 110 — Endl. Gen. plant. pag. 257.
Ung. Gen et Sp. plf fos. p. 329.

1. Flabellaria Latania Rossm.

Beit. zur Verstein. Hef. 1. pag. 39. tab. 11 fig 49 — Sternb. Vers. II. pag. 195.
tab. 40. fig. 2. — Ung. Gen. et sp. pag. 329.

F. Foliis flabelliformibus, lobis sub 22 plicato-carinatis, basi ultra dimidium unitis, rhachide exacte elongato-conica, basi latiuscula, plana.

In arenaceo lignitum (Braunkohlensandstein) ad Altsattel Bohemiae.

2. Flabellaria raphifolia Sternb.

Vers. 1, 2. pag. 32. I. 4. p. 44 t. 21 — Ung. Gen. et Spec. plant. fossil. pag. 329.
330. Massal. Consp. Fl. tert. pag. 14

F. petiolo pollicari tereti (?), foliis ad petiolum usque multifidis, lobis longissimis linearibus, nervis prominentibus striatis.

Palmacites flabellatus Schloth. Petref pag. 393.

In schisto calcareo bituminoso ad Haering Tirolis, ad Lausanium Helvetiae, ad Vinacourt prope Amiens.

3. Flabellaria oxyraxis Ung.

In Mart. Gen palm. pag. 61. — Gen. et Spec. pl. foss. pag. 330.

Massal. Consp. Fl. tert. pag. 14.

F. foliis longe petiolatis flabellato-pinnatis, pinnis rhachidi ovato-lanceolatae - acutae semipollicari insidentibus, numerosis congestis linearibus angustis, petiolo tereti aequali.

Palmacites oxyraxis Sternb. Vers. II. pag. 190. tab. 42-fig. 2.

Cum priore ad Haering Tirolis, nec non ad Radoboium Croatiae

4. Flabellaria verrucosa Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 61—Gen. et spec. pl. foss. pag. 330.—Massal. Consp. loc. cit.

F. foliis longe petiolatis flabellato - pinnatis, pinnis rhachidi semiglobosae brevissimae insidentibus numerosis congestis linearibus angustis, petiolo tereti aequali verrucis globosis obsito.

Palmacites verrucosus Sternb. Vers. II. pag. 190. tab. 42 fig. 3.

Cum priore ad Haering Tirolis.

5. Flabellaria (?) crassipes Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 62 — Gen. et spec. plant. foss. pag. 330 — Massal. Consp. Fl. tert pag 14.

F. foliis petiolatis flabellato pinnatis, pinnis rhachidi semiglobosae brevissimae insidentibus numerosis confertissimis linearibus angustis integris bifidisque, petiolo tereti crassissimo inaequali transversim striato.

Palmacites? crassipes Sternb. Vers. II. pag. 190. tab. 42. fig. 1.

Cum prioribus ad Haering Tirolis.

6. *Flabellaria Martii* Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 62. tab. geol. II. fig. 1—Gener. et Spec. pag. 330.

Massal. Consp. loc. cit.

F. foliis petiolatis, flabellato — pinnatis, pinnis rhachidi convexae brevissimae insidentibus arcte congestis linearibus striatis semipollicaribus, petiolo gracili teretique.

Cum prioribus ad Haering Tirolis, nec non ad Sotzka Styriae inferioris.

7. *Flabellaria major* Ung.

Chl. Prot. pag. 42. tab. 14. fig. 2. — Gen. et Spec. loc. cit.—Massal. Consp. loc. cit.

F. foliis longe (?) petiolatis flabellifidis, lobis rhachidi acuminatae ampliatæ tripollicari insidentibus congestis integris induplicatis incrassatisve, petiolo pollice latiore.

In schisto calcareo bituminoso ad Haering Tirolis, et ad Sotzka Styriae inferioris.

8. *Flabellaria Haeringiana* Ung.

Chl. Prot. pag. 43. tab. 14 fig. 3 — Fl. von. Sotzk. pag. 27. tab. 2. fig. 10. Gen. et spec. pag. 331. Massal. Conspec. loc. citat.

F. foliis longe (?) petiolatis flabellifidis, lobis rhachidi semipollicari acuminatae insidentibus linearibus congestis numerosis peltatis, petiolo tereti diametro $\frac{3}{4}$ poll. paris.

Cum prioribus.

9. *Flabellaria maxima* Ung.

Chl. Prot. pag. 41. tab. 12. 13. fig. 1. 2.—tab. 14. fig. 1.—Gen. et spec. loc. cit.

Massal. Conspec. loc. citat.

F. foliis longe petiolatis, laciniis rhachidi cylindrico-acuminatae sexpollicari insidentibus numerosis congestis longissimis linearibus basi concretis induplicatis, nervis secundariis plurimis approximatis, petiolo compresso sesquipollicem lato bifaciali, dorso vero sulcato.

In schisto calcareo-argillaceo ad Radobojum Croatiae.

10. *Flabellaria Lamanonis* Brong.

Prodr. pag. 121 — Ung. Gen. et Spec. pag. 331. Massal. Consp. loc. cit.

F. foliis petiolatis flabellifidis, laciniis tripollicaribus rhachidi brevi convexae insidentibus basi plicatis unitisque, petiolo dodrantem pollicis lato inermi.

Palmacites Lamanonis Brong. Mem. du Mus. d'histoire Nat. VIII. p. 311. tab. 14. fig. 1.

In gypсорum schistis Aquarum Sextiarum Provinciae, nec non ad Vincourt in viciniis montium Hannoniae (Mons) et ad Juliomagnum (Angors).

11. *Flabellaria Parisiensis* Brong.

Mem. du Mus. d'hist. VIII. p. 312. tab. 16. fig. 1, Desc. géol. des Envir. de Paris

II. fig. I. E. Prodr. pag. 120 Sternb. Vers. I. 4. pag. 34 — Ung. Gen. et spec. pag. 331 — Massal. Consp. loc. cit.

F. Foliis petiolatis flabellatis multilobis, lobis angustioribus, petiolo semipollicari.

Palmacites parisiensis Brong. Prod. pag. 121.

In stagnigena calce ad St. Nom. apud Versalias.

12. *Flabellaria Antiguensis* Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 63 tab. geolog. II. Fig. 2. 3. 4. — Gen. et Spec. pag. 331 — Massal. conspec. loc. cit.

F. Foliis divergentia phyllotaxeos $\frac{5}{3}$ petiolatis, flabellato-pinnatifidis, lobis rhachidi productae insidentibus plicatis.

In formatione tertiaria insulae Antiquae.

13. *Flabellaria chamaeropifolia* Göpp.

Syst. fil. foss. — pag. 439. Uebers. der Arb. v. 1844. Nova Act A. W. C. XIX. pag. 120. P. 2. tab. 52 Fig. 1-3 — Ung. Gen. et spec. pag. 332 —

F. foliis flabelliformibus ad medium usque (?) connatis basi plicatis striatis.

In arenaceo constructionum ad Tiefenfurth Silesiae.

14. *Flabellaria bilinica* Ung.

Gen. et spec. Pl. fossil. pag. 332 — Massal. Consp. pag. 14 —

F. foliis flabellifidis, laciniis linearibus latissimis (pollicem latis) carinatis longitudinaliter tenuissime striatis.

In schisto margaceo ad Bilinum Bohemiae.

15. *Flabellaria principalis* Germ.

Petref. pag. 57. tab. 24 — Ung. Gen. et spec. pag. 332 —

F. foliis ultrapedalibus, multi partitis, lobis lanceolatis dense et tenuiter striatis aequalibus.

In arenaceo et schisto lithanthracum ad Wettinum et Werdem Germaniae.

16. *Flabellaria longirhachis* Ung.

Gen. et species plant. fossil. pag. 332 —

F. foliis flabellifidis, laciniis rhachidi cylindricae ultra pedem longae tenuissime striatae insidentibus numerosis congestis linearibus (?) basi concretis iaduplicatis, nervis secundariis plurimis subcontiguis.

In formatione cretae ad Muthmannsdorf Austriae.

17. *Flabellaria Bolcensis* Massal.

Sopra le piant. fossil. del Vicent. pag. 47. — Conspectus florae tertiariae Orb. pag. 14.

F. foliis flabellifidis profunde partitis laevibus, laciniis rhachidi compressae aequali insidentibus numerosis congestis late linearibus planis trinerviis subtilissime striatis, imo basi concretis.

In schisto calcareo-cocenico M. Bolca Italiae (Prov. Veron.) — Ex collectione A. D. Massalongo.

Obs. Mensuras hujusmodi speciei pro certo dare nequimus, cum exemplar nonnullis in locis deficiat, et abruptum sit; hinc latius sermonem habebimus, quam simul edemus in lucem iconem ejusdem speciei.

18. *Flabellaria* (?) *cyrthorhachis* Massal.

F. foliis flabellifidis conferte granulosis, laciniis rhachidi compressae hinc gibbae insidentibus, numerosis congestis linearibus planis nervibus, basi concretis.

In schisto calcareo eoceno M. Bolca provinciae Veronensis. Ex collectione Castelliniana.

Obs. Incerti haeremus an haec species vere pertineat ad regnum vegetabile aut animale, propterea quod ejus rhachis et folia sint tota parvis verrucis perfusa, ut est cutis piscis alicujus, ipsi autem nescimus ullas palmas existere cum foliis tali modo constructis. Ceterum ejus forma magis ad plantas, quam ad animalia spectat.

Zeugophyllites Brong.

Fronde petiolatae, pinnis oppositis oblongis vel ovalibus integerrimis, nervis validis, paucis aequalibus, basi et apice confluentibus. Brong. Prodr. pag. 121. Endl. gen. plant. pag. 257. — Ung. Gen. et spec. pag. 332.

1. *Zeugophyllites calamoides* Brong.

Prodr. pag. 121 et 175 — Ung. Gen. et spec. pag. 332.

Terra carbonifera ad Rana-Gunje prope Rajemahl Indiae septentrionalis.

2. *Zeugophyllites elongatus* Mor.

M' Coy in Ann. et Mag. of. nat. hist. 1847. pag. 152. — Ung. Gen. et spec. pag. 332.

In schisto lithanthracum ad Mulumbina Nov. Hollandiae.

Phoenicites Brong.

Fronde petiolatae pinnatae, pinnis linearibus, geminalim approximatis, nervis tenuissimis, obsolete.

Brong. Prodr. pag. 121 — Endl. Gen. plant. pag. 257 — Ung. Gen. et spec. pag. 333

1. *Phoenicites spectabilis* Ung.

Chl. prot. pag. 39. tab. 11 -- Fl. Von. Sotzk. tab. 2. Fig. 9 -- Gen. et spec. pag. 339 — Massal. Consp. loc. cit.

Ph. foliis petiolatis, pectinato pinnatis, pinnis oppositis alternisve lineari-lanceolatis basi conduplicatis, nervo medio solo conspicuo, distantia circiter pollicari dispositis patentibus rhachide cylindrica pollicem dimidium lata.

In schisto calcareo-argillaceo ad Radobojum Croatiae.

2. *Phoenicites salicifolius* Ung.

Gen. et spec. Plant. foss. pag. 333 — Massal. Consp. loc. cit.

Ph. foliis pinnatis, pinnis sessilibus contiguis lineari-lanceolatis, angustato-

acuminatis planis basi obtusis subpatentibus terminalibus confertissimis subflabellatis rhachide plano-convexa crassa.

Cicadites salicifolius Sternb. Vers. II. pag. 195. tab. 40. Fig. 1 —
Goepf. Ueb. d. Arb. und Veränd. v. 1844. pag. 120. —

In arenaceo formationis lignitum ad Altsattel prope Cubitum Bohemiae.

3. *Phoenicites angustifolius* Ung.

Gen. et spec. pl. foss. pag. 333 — Massal. Consp. loc. cit.

Ph. foliis pinnatis, pinnis sessilibus alternis distantibus patentibus anguste-linearibus elongatis utrinque obtusis longitudinaliter complicatis, rhachide tenui angulata.

Cicadites angustifolius Sternb. Vers. II. pag. 195. tab. 44. Goepf. Uebers. d. Arb. und Veränd. v. 1844. pg. 120.

Cum priore.

4. *Phoenicites italica* Massal.

Ph. foliis pinnatis (petiolatis?), pinnis petiolatis oppositis alternisve lineari-lanceolatis subtilissime striatis, inaequalibus, conduplicatis, plica valida, apicem versus latioribus, basi cuneatis, rhachide lata angulata.

In schisto calcareo-argillaceo eocenico ad Chiavon Provinciae Vicentinae (Italia) — Ex collectione A. D. Massalongo.

Obs. Fragmentum, quod describimus est longitudine trium pedum, latitudine plus quam pollicum viginti, et probabiliter pars erat folii longitudine novem pedum et ultra. Differt a *Phoenicite* spectabili Ungeris ob rhachidem angulosam, et ob naturam formamque foliolorum. Inter palmas virentes congruit cum Palma quam *Phoenix Berteri* audiunt.

5. *Phoenicites pumila* Brong.

Prodr. pag. 121—208 — Ung. Gen. et spec. pl. foss. pag. 333 — Massal. Consp. loc. cit

Terra lignitum apud cartusianorum monasterium de Brive prope le Puy-en-Valay.

6. *Phoenicites Lorgnana* Massal.

Ph. foliis pinnatis, pinnis sessilibus integris, lineari-lanceolatis planis. apice obtusis, basi vix conduplicatis, nervibus infimis oppositis, superioribus alternis, distantia semipollicari dispositis, rhachide tenui subtetragona.

In schisto margaceo eocenico Agri Vicitini (Chiavon). Ex collectione Massalongiana.

Obs. Dici perfecte nequit longitudo hujus folii, eo quod abruptum fuerit prope basim et apicem; attamen videtur, haud majorem fuisse quam 18—aut—20 pollicum circiter, quando latitudo ejus sive longitudo pinnarum, non ex-

cedit 6-vel-Spollices. Ejusdem pinnae sunt omnino planae, excipe quod ad basim leviter conduplicatae conspiciuntur; caeterum sessiles sunt et uniformes per totam earam longitudinem: sunt attenuatae, ad basim et ad apicem obtusae, infimae oppositae, superiores alternae. Rhachis tenuis est leviter subtetragona, et latitudine duarum vel trium circiter linearum: propterea differt haec species a cunctis Phoenicibus hactenus cognitis.

Dicatur Celeb. Equiti Lorgna, Academiae Agronomicae Veronensis institutori.

7. Phoenicites Fracastoriana Massal.

Ph. foliis petiolatis, pectinato-pinnatis, pinnis petiolulato-cuneatis, oppositis? . . . alternisve? . . . lineari-lanceolatis conduplicatis plerunque usque ad basim divisis, distantia vix semmpollicari dispositis, nervis obsolete, rhachide plana crassiuscula ad basim dilatata (6—8 lin).

Cum priore. Ex collectione Massalongiana.

Obs. Mensurae hujus folii fere sunt pares speciei praecedentis a qua differt propter rhachidem crassiorem, planam, et ad basim valde amplam (6—8 lin.) Praeterea differt propter pinnarum formam, quae non solum breviter sunt petiolatae et cuneatae, sed etiam conduplicatae, quaeque in medio dividuntur per totam longitudinem, ita ut pectinato-pinnatae evadant. Haud certo affirmari potest, utrum pinnae fuerint oppositae, aut alternae, eo quod exemplar ex parte abruptum fuerit. Dicatur haec species Hieronymo Fracastorio Veronensi, de omnigena doctrina optime merito.

Palaeospathe Ung.

in Mart. Gen. Pal. pag. 65 — Gen. et spec. pag. 65 —

Organa foliacea simplicia, non petiolata, diversiformia, spathis plantarum haud absimilia.

1. Palaeospathe Sternbergii Ung.

Gen. et spec. Plan. foss. pag. 334 —

P. spatha simplici clavata, apice bifida, coriacea laevi, longitudinaliter striata, decem pollices longa.

Spatha Flabellariae borassifoliae Sternb. Vers. I. 3. pag. 34. tab. 41 —
In schisto lithanthracum ad Swina Bohemiae.

2. Palaeospathe aroidea Ung.

Gen. et spec. plant. foss. pag. 334 —

P. spatha ovato-lanceolata, marginibus convolutis, coriacea, longitudinaliter striata, tres pollices longa.

Aroides crassispatha Kutorga Beit. pag. 24 — tab. 6. fig. 4.
In arenaceo lithanthracum montium Uralensium Rossiae.

Palmacites Brong.

Prodr. pag. 120. Endl. Gen. plant. pag. 257 — Ung. gen. et spec. pag. 334 —

Trunci cylindrici, simplices, petiolorum semiamplexicaulium basibus oblecti.

1. *Palmacites echinatus* Brong.

Mem. du Mag. d' hist. nat. VIII. pag. 301. tab. 16. fig. 2 — Ung. loc. citat. Massal. conspec. Fl. tert. pag. 14.

P. trunco cylindrico, rudimentis v. basibus petiolorum spiraliter dispositis creberrimis contiguis (circiter 3 pollices longis, 15—36 lineas in majori diametro, 9—15 lineas in minori diametro crassis) transversim acuminate ellipticis, supra planiusculis, subtus convexis basim versus crassescens et latescentibus.

Endogenites echinatus Brong. Prod. pag. 126 —

Zamites Brongniarii Sternb. Ver. II. pag. 196.

In inferioribus calcis stagnigenae stratis in vicinis Vailly apud Augustam Suessionum.

2. *Palmacites crassipes* Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 60 — Gen. et Sp. pag. 334. — Massal Conspec. loc. cit.

P. trunco clavato tenuibus radicularum exordiis oblecto, 10 pollices lato, fasciculis vasorum ovalibus in parenchymate molli sparsis, peripheriam versus angustioribus, sub contiguis, fasciculis fibrosis substantiae corticalis horizontalibus.

Formatio tertiaria insulae Antiquae.

Species dubiae.

Palmacites Schloth.

3. *Palmacites zoeaeformis* Schloth.

Petref. pag. 416 — num. 1. tab. 26. Fig. 12 — Sternb. Vers. I. 2. pag. 32 — Ung. gen. et spec. pag. 340.

4. *Palmacites caryotidis* Sternb.

Vers. I. 4. pag. 35 — Ung. Gen. et spec. pag. 340

5. *Palmacites coccoiformis* Brong.

Manus. Pomel. Note. pag. 324. — Ung. Gen. et s. pag. 340.

Calx grossa ad Meudon Galliae.

6. *Palmacites*? . . . Murch.

Geol. pag. 2. tab. D. fig. 2 — Ung. loc. cit.

Fasciculites Cotta.

Trunci arborei e fasciculis vasorum aequabiliter distributis, nec strata lignea, nec plexus articularum formantibus, compositi. Vasorum fasciculi e corpore lignoso, libro nec non fasciculo vasorum propriorum conflati. —

Cotta Dendrol. pag. 48. Ung. Gen. et spec. pag. 334—335.

A. Fasciculis fibrosis inter fasciculos vasorum sparsis.

1. Fasciculites didymoselen Cotta.

Dend. pag. 48 — tab. 9. fig. 3. 4. — Ung. Gen. et spec. pag. 335 — Massal. Consp. loc. cit.

F. fasciculis vasorum sectione horizontali didymis cum fasciculis fibrosis per caudicem 2—3 pollicarem aequabiliter dispersis, illis corpore lignoso 3—14 vasis et libro multo majore partimque discreto proxisis, his cellulis prosenchymatosis conflatis telam celluloseam ut plurimum radiatam percurrentibus.

Endogenites Didymoselen A. Spreng. Comm. de Psoral. pag. 40. Fig. 6. b. — Ung. in Mart. Gen. Palm. p. 57 tab. geol. III. Fig. 3.

In formatione Galliae nec non ad Litmitz Bohemiae.

2. Fasciculites Cottae Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 57 — tab. geol. III. fig. 5 — Gen. et spec. pag. 335. —

F. fasciculis vasorum didymis cum fasciculis fibrosis majoribus et minoribus per caudicem dispersis. — Liber fasciculorum cellulis prosenchymatosis amplioribus constans a corpore lignoso vasis 3—14 proviso separatus fasciculo vasorum proprium. Parenchyma laxum vix radiatum.

Palmacites microxylon Corda Beit. pag. 42. tab. 21.

Locus natalis ignotus.

3. Fasciculites anomalus Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 57. tab. geolog. II. fig. 9. et tab. III fig. 27 — Gen. et spec. pag. 335.

F. fasciculis vasorum ovato-didymis cum fasciculis fibrosis minimis per caudicem aequabiliter dispersis. Corpus lignosum exiguum absque vasorum rudimentis, cellulae prosenchymatosae libri pachytichae. Parenchyma lacunosum.

Locus natalis ignotus.

4. Fasciculites lacunosus Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 58 — tab. geol. I. fig. 1, tab. 2 fig. 8 — tab. III. fig. 1 — Gen. et spec. loc. cit.

F. caudice 6—7 pollicari, fasciculis vasorum ovato-didymis cum fasciculis fibrosis aequabiliter dispersis. Illi corpore lignoso tereti et libro semilunari (in canalem ejusdem formae mutato), hi cellulis prosenchymatosis conflatis, tellam cellelosam percurrunt.

Locus natalis ignotus.

5. Fasciculites Antiguensis Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 58. tab. Geol. II. fig. 5. 6. 7. — Gen. et spec. pag. 336. — Massal. Consp. loc. cit.

F. fasciculis vasorum ovalibus numerosissimis minimis, interjectis fasciculis fibrosis. Parenchyma molle interstitiis inter cellulas conspicuis.

In formatione tertiaria insulae Antiguae.

6. Fasciculites Withami Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 58 — Gen. et spec. loco citat. — Witham Int. struct. tab. 8, 16. f. 15, 16. — Massal. Concep. loco citato.

F. fasciculis vasorum minimis ovato-didymis eorumque corpore lignoso duobus v. pluribus vasis proviso, fasciculis fibrosis paucioribus in parenchymate laxo molli.

Cum priore.

7. Fasciculites stellatus Ung.

Gen. et spec. plant. foss. pag. 336.

F. fasciculis vasorum ovato-reniformibus v. ovato didymis cum fasciculis fibrosis sat copiosis aequabiliter distributis. Illi corpore lignoso tereti et libro semilunari parum discreto, hi merris cellulis prosenchymatosi formati. Vasa fasciculi 2—18 contingua, cellulae libri ut plurimum leptotichae. Parenchyma molle radiato stellatum. —

In formatione tertiaria(?) Indiae orientalis.

8. Fasciculites Astrocarioides Ung.

Gen. et spec. pag. 336. —

F. fasciculis vasorum minimis confertis ovatis s. ovato-oblongis cum fasciculis fibrosis copiosissimis aequabiliter distributis. Corpus lignosum conspicuum e vasis 3—15 parvis et cellulis lignosis leptotichis, liber e cellulis proseuchymatosi pachytichis conflati. Cellulae parenchymatosae inter fasciculos parvae rotundatae.

In formatione tertiaria(?) Indiae orientalis.

9. Fasciculites ceylonicus Ung.

Gener. et spec. plant. fossil. pag. 337.

F. fasciculis vasorum exiguis ovalis v. rotundis, rarius subdidymis cum fasciculis fibrosis inaequaliter distributis. Corpus lignosum amplum vasis pluribus munitum, liber inconspicuus. Parenchyma e cellulis minimis rotundatis formatum.

Formatio ignota insulae Ceylon.

10. Fasciculites densus Ung.

Gen. et spec. plant. fossil. pag. 333.

F. fasciculis vasorum sectione horizontali ovato-oblongis reniformibus, rarius didymis cum fasciculis fibrosis multo rarioribus dense congestis. Corpus lignosum e vasis 1—16 majoribus minoribusque, liber e cellulis prosenchymatosi pachytichis formatus. Parenchyma inter vasorum fasciculos rarum radiatum.

Formatio tertiaria Indiae occidentalis.

11. F. Fasciculites carbonigenus. Ung.

Gen. et spec. pag. 337. —

F. fasciculis vasorum minutis vix conspicuis rotundatis cum fasciculis

fibrosis aequabiliter distributis. Corpus lignosum e vasis crebris aggregatis, extremis scalariformibus formatum. Parenchyma largum medullosum hinc inde lacunosum, lacunis minutissimis.

Palmacites carbenigenus Corda Beit. pag. 40 t. 19. fig. 1 a. 2. tab. 20. fig. 1—8. —

In sphaerosiderite formationis lithanthracum ad Radnitz Bohemiae.

12. Fasciculites leptoxylon Ung.

Gen. et sp. pl. folg. pag. 337.

F. fasciculis vasorum ovatis v. rotundatis minutissimis oculo nudo inconspicuis cum fasciculis fibrosis aequabiliter distributis. Corpus lignosum e vasis crebris amplis aggregatis scalariformibus constans. Parenchyma medullosum exterius farctum, interius lacunosum.

Palmacites leptoxylon Cord. Beit. p. 41. tab. 20. fig. 9—17. —

Cum priore.

B. Fasciculis vasorum absque fasciculis fibrosis.

13. Fasciculites palmacites Cotta.

Dendr. tab. 9 fig. 1. 2. — Ung. Gen. et sp. pl. foss. pag. 337 — Massal. Consp. fl. ter. pag. 14. —

F. fasciculis vasorum parvis ovatis subcontiguis, corpore lignoso licet exiguo tamen pluribus vasis majoribus proviso. Cellulae libri leptotichae. Parenchyma strictum radiatum.

Endogenites palmacites A. Spreng. Com. de Psoral. fig. 6. — Ung. in Mart. Gen. Pal. pag. 59 — tab. geol. III fig. 6.

Palmacites dubius Corda Beit. pag. 42 — tab. 22. —

In formatione tertiaria. Insulae Antiguae.

14. Fasciculites perfossus Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 59 — Gen. et spec. pag. 338 — Massal. Consp. loc. cit. —

F. Caudice tripollicari paululum compresso, fasciculis vasorum centrum et peripheriam versus gracilioribus, libro fasciculorum destructo, caule exinde canalibus longitudinalibus versus peripheriam in angulum concurrentibus perfosso.

Perfossus angularis Cotta Dendr. pag. 51—54 — tab. 10 fig. 1. 2. 3.

In formatione geanthracis ad Altstattel Bohemiae.

15. Fasciculites Partschii Ung.

In Mart. Gen. Palm. pag. 59 — tab. geol. II. fig. 4. — Gen. et spec. pag. 338. —

F. fasciculis vasorum ovato-didymis per caudicem aequabiliter dispersis. Liber fasciculorum semilunaris, corpore lignoso multoties major. Parenchyma regulare largum.

Locus natalis ignotus.

16. Fasciculites Fladungi Ung.

Gen. et Spec. plant. pag. 338. —

F. fasciculis vasorum ovato-didymis, majoribus minoribusque intermixtis. Liber corpore lignoso multoties major, illius cellulae prosenchymatosae pachytichae cum ductibus pororum in forman telae arachnoideae undique extensis. Vasa solitaria v. gregaria scalariformia. Parenchyma lacunosum, radiato stellatum.

Palmacites Partschii Corda Beit. pag. 39. tab. 18. —

Locus natalis ignotus.

17. Fasciculites Sardus Ung.

Gen. et spec. pl. foss. pag. 338. —

F. fasciculis vasorum sectione horizontali subovalibus numerosissimis minimis subcontiguis. Liber semilunaris corpus lignosum vasis 3—8 majoribus vacuis v. farctis conformatum includens. Parenchyma molle e cellulis parvis merenchymatosi compositum.

In insula Sardinia apud Bonarvo. Formatio ignota.

18. Fasciculites intricatus Ung.

Gen. et spec. pl. foss. pag. 339. —

F. fasciculis vasorum intricatis vagina propria parenchymatosa cinctis, vasis magnitudine diversis scalariformibus septa transversa cribrosa ferentibus cellulis vaginae vasorum minutis elongatis circumdatis.

Palmacites intricatus Cord. Beit. Pag. 43. tab. 23. —

Locus natalis ignotus.

19. Fasciculites varians Ung.

Gen. et spec. pl. foss. pag. 339. —

F. fasciculis vasorum tenuibus subdistantibus, sectione horizontali ovoideis v. rotundatis, vasis excentricis binis vel gregariis rotundis v. angulatis rariis minoribus mixtis v. circumdatis, cellulis libri coloratis, parenchymate spurio, cellulis oblongis minutis tennibus.

Palmacites varians Corda in Reus. Verst. p. 87 — tab. 47 — fig. 7—9. —

In calcareo Plaener dicto ad Kutzschlin prope Bilin Bohemiae.

Burtinia Endl.

Fructus ovoidei, obsolete trigoni, basi triporosi.

Endl. Gen. pl. pag. 257. —

Coccos Brong. Prodr. pag. 121.

Ung. Gen. et spec. pl. foss. pag. 339.

Massal. Prael. Fl. prim. Bol. pag. 58.

1. Burtinia Faujassi Endl. loc. cit.

Ung. — Gen. et spec. plant. fossil. pag. 339. — Massal. Consp. pag. 14. —

B. fructibus 1—2 pollices longis et pollicem latis intus solidis, venis durioribus percursis, poris baseos contiguus. —

Coccus Faujass. Brong. Prod. pag. 121 — Ann. d. Mus. I. pag. 445 — tab. 29.

(?) *Burtin* Cryptog. de Bruxel. tab. 30 fig. B. C. D.

Carpolites arecaeformis Schloth. Petref. pag. 420.

Terra lignitum ad Liblar prope Coloniam Agrippinam.

2. *Burtinia Cocoides* Endl. loc. cit.

Ung. Gen. et spec. loc. cit. Massal. Consp. pag. 15.

B. fructibus quinque pollices longis et latis subrotundis obsolete trigonis solidis, cortice crassa striata. —

Coccus Burtini Brong. Prodr. pag. 121 — Burtin loc. cit. fig. A.

Terra lignitum ad Wolouuse prope Bruxellam.

Castellinia nov. gen.

Fructus ovati compressi irregulariter sulcati, imperforati monospermi uniloculares solidi, pericarpio crasso lapideo, nucleo homogeneo loculum omnino implente.

Observatio.

Genus affine *Nipaditubus Bowerbankii*, sed tamen dissimile quum earum fructus nec fibrosi nec tetra-hexagoni sint, nec habeant apicem acutum ac mammillarem, et insuper propter lapideam naturam ejus pericarpium: item affine *Burtiniis Endlicherii*, sed ab ipsis diversum, eoquod ejus fructus careant tribus poris ad basim, et sint forma ovato-compressa, non autem trigona.

Hinc videtur (quoad externi characteres judicare sinunt) *Castellinias* esse affines tribus *Palmarum Coccoinearum Martii*, quamvis nullam rationem habeant aequam ac praecisam cum nullo genere in ipsa comprehenso.

Hujusmodi genus dicatur *Cl. Castellinio* cujus investigationibus debetur detectio horum fructuum, qui nunc temporis in horto Botanico Patavino servantur.

1. *Castellinia macrocarpa* Massal.

C. fructibus cordato-ovatis hinc gibbis, basi late truncato-emarginatis 6—8 pollicaribus, latitudine sexpollicaribus, intus striatis.

Burtinia spec. Ind. Massal. Prael. Fl. Bolc. pag. 59 —

Catullo Zool. Fossil. pag. 336 —

In calcareo-eocenoico *M. Bubulcae* (vulgo Bolca) Prov. Veron.

Obs. Hujus speciei vidimus duo exemplaria longitudinis 8, latitudinis 6, altitudine vero durum pollicum circiter cum dimidio — Basis cum praeseferat

cavitatem amplitudine duorum circiter pollicum cum dimidio, absque ullo vestigio pedunculi, argumento est hunc fructum aliis pluribus conjunctum vixisse. Alias majorem praebebimus illustrationem.

2. *Castellinia subrotunda* Massal.

C. fructibus ovato-subrotundis aequalibus, basi rotundatis, longitudine quadripollicaribus, latitudine tripollicaribus nucleo obsolete striato. —

Cum priore. Ex collectione Gazolana.

Obs. Fructus longitudine quatuor et latitudine trium pollicum, forma pene rotundata uniformi parumque intumescens. Pars interior fructus tota crystallisationibus scatet.

3. *Castellinia Zignoana* Massal.

C. fructibus ovato-conicis hinc gibbis basi breviter abrupteque angustatis, apice barbatis longitudine tripollicaribus latitudine bipollicaribus, intus obsolete striatis.

Cum prioribus. Ex collectione Cl. Equit. A. De Zigno. —

Obs. Fructus longitudine trium pollicum et amplius, latitudine duorum, forma ovato-conica ex parte gibbosa, et ad basim breviter pedunculatus: externe oculis objicit quosdam parumque profundos sulcos et apicem tribus vel quatuor lobis pilosiusculis fere partitum.

4. *Castellinia incurva* Massal.

C. fructibus semiovatis incurvis, hinc gibbis, basi rotundatis, longitudine quadripollicaribus, latitudine bipollicaribus, intus striatis.

Cum prioribus. — Ex collectione Hor. Botanici Patavini.

Obs. Fructus longitudine quatuor, latitudine duorum circiter pollicum, forma semiovata-incurva, partim gibbosa. Differt a *Castellinia Zignoana*, propter formam et propter naturam gibbarum.

Baccites Zenk.

Fructus ovoidei. Pericarpium parenchymatosum in valvas haud dehiscens. Nucleus durus.

Zenk. Beit. pag. 9. Ung. Gen. et spec. pag. 339. — Massal. Supra le plant. foss. del Vicent. pag. 98. —

1. *Baccites cacaoides* Zenk.

Beit. pag. 10 tab. 1. fig. E. 4—8 et 11—16 — Ung. Gen. et sp. pag. 340. —

B. pericarpio elliptico compresso obtuso utrinque acuminato sublaevi multo cylindrico subcompresso obtuso undique longitudinaliter sulcato.

In formatione geanthracis ad Altemburgum Saxoniae.

2. *Baccites rugosus* Zenk.

Loc. cit. fig. E — 9—10 — Ung. Gen. et spec. pl. foss. loc. cit.

B. pericarpio subrotundo compresso rugoso vix apiculato.
In formatione geanthracis. Cum priore.

3. *Baccites costatus* Massal.

Sopra le Piant. foss. del. Vicent. pag. 98. —

B. pericarpio elliptico rugoso compresso, utrinque obtuso, costa saliente circumcincto.

In calcareo-margaceo prope Bassanum, in loco dicto Valle Rovina (S. Michele) Prov. Vicentinae.

Ex collectione Cl. Al. Wob. Parolini Bassanensis. —

Palmae fossiles dubiae affinitatis.

Endogenites Brong.

Trunci structura Palmarum. Brong. Prod. pag. 208. — Ung. Gen. et spec. pag. 340.

1. *Endogenites helvetica* Ung.

Gen. et spec. Pl. foss. pag. 340.

E. trunco fibris longitudinalibus simplicibus duriusculis et parenchimate molli conflato.

Endogenites Brong. Prodr. pag. 208 — Bronn Lethea geog. tab. 35 — fig. 3.

Terra lignitum ad Horgen prope Tigurum.

2. *Endogenites striata* Lindl. et Hutt.

Fossil. Flor. III. tab. 227. A. — Ung. Gen. et sp. pag. 340.

E. trunco gracili continuo laeviter flexuoso corticato, intus fibris longitudinalibus striato.

In schisto lithanthracum Angliae.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Lotos - Zeitschrift fuer Naturwissenschaften](#)

Jahr/Year: 1852

Band/Volume: [2](#)

Autor(en)/Author(s): Massalongo Abraham Bartholomäus

Artikel/Article: [Synopsis - Palmarum fossilium 193-208](#)